

РЕШЕНИЕ

№ 866

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЕЛИ П. И.А**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20221110213721 по описа за 2022 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на тринадесети декември две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: **СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ**

при секретар **Е.И.а** като разгледа докладваното от съдията а.н.д. № 13721 по описа за 2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЗД „ххх“ АД срещу Наказателно постановление /НП/ № Р-10-241 от 11.10.2022 г., издадено от зам.председател на КФН, с което на жалбоподателя на основание чл. 647, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева за нарушение на чл. 637, ал. 1 от КЗ.

Жалбоподателят счита, че обжалваното НП е издадено при нарушения на процесуалния и материалния закон, че се касае за маловажен случай и санкцията не съответства на целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН. С оглед на това се иска НП да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание, редовно призованият жалбоподател не изпраща представител.

Въззиваемата страна в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП като издадено при спазване на разпоредбите на закона. Претендира разноси.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 06.06.2022 г. свидетелят С. Ч. – главен експерт в дирекция „Застрахователен надзор“ на КФН, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 20.05.2022 г. нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ в присъствие на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Представител на жалбоподателя подписал съставения против него АУАН без възражения. Такива не били педозирани и в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН на 11.10.2022 г. В.с - заместник-председател на КФН издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 647, ал. 1 и ал. 2 от КЗ, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им – чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието им съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът намира за установено следното:

След извършена служебна проверка от служители на КФН било установено, че ЗД "xxx" АД не е представило в КФН в предвидения от закона срок годишен финансов отчет и годишните справки, доклади и приложения относно финансовата 2021 г., като с това е възпрепятствало осъществяването на застрахователен надзор.

На основание чл. 588, ал. 4 от КЗ с Решение №389-ОЗ/19.05.2022 г. на зам. председател на КФН спрямо дружеството била приложена принудителна административна мярка по чл. 587, ал. 2, т. от КЗ, като било разпоредено в срок до 20.05.2022 г. ЗД "xxx" АД да представи в КФН заверени годишен финансов отчет и годишни справки, доклади и приложения по чл. 126, ал. 1, т.1 и т.2 от КЗ относно финансовата 2021 г.

Дружеството получило решението по електронна поща на 19.05.2022 г., но не изпълнило в указания му срок задължението си. Изисканите годишен финансов отчет,

справки, доклади и приложения били представени от жалбоподателя на КФН в периода 20.06-24.06.2022 г.

Наложената с Решение № 389-ОЗ/19.05.2022 г. ПАМ не била обжалвана в законоустановения срок, посочен в решението, при налична за дружеството правна възможност да стори това.

Въз основа на тези обстоятелства, св. С.Ч. приела, че застрахователното дружество е извършило административно нарушение, поради което съставила процесния АУАН.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на св. С.Ч. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които съдът кредитира като същата са еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост, поради което не се дължи и по-детайлното им обсъждане.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят от обективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 437, ал.1 от КЗ.

Съставът на това нарушение се осъществява от обективна страна с неизпълнение на приложена спрямо нарушителя принудителна административна мярка, като неизпълнението на която е скрепено с налагането на имуществена санкция в размер от 4000 до 40 000 лв. за юридическо лице или едноличен търговец.

В случая е приложена принудителна административна мярка по чл. 587, ал.2, т. 1 от КЗ – писмено разпореждане от заместник председателя на КФН да се предприемат конкретни мерки, за да се предотвратят или преустановят допуснатите нарушения или да се отстранят вредните последици от тях. Субект на нарушението е лицето - носител на задължението, възложено с разпореждането. Решението за прилагане на принудителни административни мерки подлежи на незабавно изпълнение независимо дали е обжалвано. Обжалването на решението за прилагане на принудителна административна мярка не спира неговото изпълнение. Обжалването се осъществява по реда на АПК пред АССГ – чл. 588, ал. 4 от КЗ. По делото няма данни разпореждането да е отменено по административен и/или съдебен ред. С изтичане на срока на обжалване на ПАМ се преклудира и възможността да се релевира инцидентно нейната незаконосъобразност. Затова при съдебното оспорване на НП по реда на ЗАНН правно значим и подлежащ на изследване е фактът на неизпълнение на подлежаща на изпълнение ПАМ, което е й правнорелевантният факт, пораждащ отговорността по чл. 437, ал. 1 от КЗ на нейния адресат, без да е необходимо да се разглежда по същество доколко даденото разпореждане е законосъобразно, с оглед предвидения за това друг ред на оспорване. Съгласно трайната съдебна практика пределите на инцидентния контрол върху ПАМ се разпростират само до преценка за евентуалната й нищожност, като в случая тя не страда от пороци, които да обусловят подобен извод. Отрицателна предпоставка за ангажиране на административнонаказателната отговорност би била отмяната на принудителната административна мярка от съда или горестоящ административен орган, тъй като само тогава изпълнението ѝ би било недължимо. В случая такава отмяна не е налице.

Безспорно дружеството-жалбоподател като застраховател е адресат на принудителната административна мярка и при нейното неизпълнение е субект на нарушението. В случая е налице административното нарушение, извършено чрез бездействие, изразяващо се в неизпълнение на писменото разпореждане да представи в предоставения му срок годишен финансов отчет и годишни справки, доклади и приложения относно финансовата 2021 г. в посочения срок. Жалбоподателят не

твърди, а и по делото не се твърди да е изпълнил в този срок писменото разпореждане, като това е сторено с повече от месец забава. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

Наложената на жалбоподателя санкция е определена в минималния нормативно предвиден размер при спазване на установените в чл. 27 от ЗАНН принципи, като настоящата инстанция намира, че размерът на санкцията съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и е съобразен с целите, визирани в ЗАНН.

Следва да се посочи, че в НП се съдържат твърдения, че нарушението е извършено в условия на повторност от страна на жалбоподателя, но липсва такава правна квалификация или налагане на имуществена санкция в размера по чл. 637, ал. 2 от КЗ, а за настоящата инстанция не съществува възможност да измени НП като приложи закон за по-тежко наказуемо нарушение и влоши положението на жалбоподателя.

За така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, поради което не може да намери приложение хипотезата на маловажен случай на административно нарушение. При преценката си съдът отчете характера и вида на засегнатите обществени отношения и особено важната регулативна функция, която изпълняват застрахователните дружества, както и приодът на забава, който не е незначителен.

С оглед на всичко гореизложено, настоящият състав приема, че НП следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото въззиваемата страна има право на разноси и своевременно претендира такива, като на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП жалбоподателят следва да заплати на въззиваемата страната сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № Р-10-241 от 11.10.2022 г., издадено от зам.председател на КФН, с което на ЗД „xxx“ АД на основание чл. 647, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на

4000 лева за нарушение на чл. 637, ал. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН ЗД “xxx“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____